

Sygn. akt III RC 848/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Kawecki

Protokolant sekretarz sądowy Anna Sosnowska

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2023 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej H. D. działającej przez matkę Y. C.

przeciwko K. D.

o podwyższenie alimentów

zasądza od pozwanego K. D. alimenty na rzecz małoletniej H. D. w miejsce ustalonych w kwocie 450 zł miesięcznie na mocy ugody z dnia 3 lipca 2018r. w sprawie (...) Sądu Rejonowego w (...) w kwocie obecnie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 31.10.2022r., płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej Y. C., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat,

oddala powództwo w pozostałej części,

kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu,

wyroкови w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 848/22

UZASADNIENIE

Y. C. działając w imieniu małoletniej powódki H. D. w dniu 31 października 2022r. wniosła pozew przeciwko K. D. domagając się podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanego wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 3 lipca 2018r. w sprawie (...) na rzecz małoletniej powódki H. D. z kwoty 450 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie, płatnej do jej rąk, do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia złożenia pozwu, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat. Y. C. wniosła także o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu Y. C. wskazała, że w dacie rozstrzygnięcia w zakresie alimentów małoletnia powódka miała raptem (...), obecnie już ukończyła(...) lata i uczęszcza do przedszkola, za odpłatnością 180 – 220 zł miesięcznie, koszt zaspokajania jej usprawiedliwionych potrzeb wzrósł znacząco. Matka małoletniej powódki wskazała, że miesięczne koszty jej utrzymania wynoszą w przybliżeniu 1500 zł, że małoletnia jest bardzo aktywna ruchowo, a jej zamiarem jest zapisanie córki na naukę tańca lub inne zajęcia sportowe. Y. C. wskazała, że pozwany nie uczestniczy aktywnie w życiu córki – mimo jej wielokrotnych próśb nie chciał partycypować w większym niż orzeczony przez Sąd zakresie alimentacji, nie czynił większych osobistych starań o jej wychowanie, kontakty z córką realizuje jedynie przez kilka dni w miesiącu. Zdaniem matki małoletniej powódki pozwany ma możliwości majątkowe i zarobkowe pozwalające na alimentację małoletniej na poziomie dochodzonym pozwem - posiada wszystkie kategorie prawa jazdy, ma dwa

samochody oraz działkę budowlaną w którą ciągle inwestuje, mieszka z rodzicami, oprócz małoletniej powódki nie ma nikogo innego na swoim utrzymaniu. Y. C. wskazała w pozwie, że zajmuje się sprzątaniami domów i mieszkań uzyskując z tych prac dochód rzędu (...) zł miesięcznie, dodatkowo otrzymuje zasiłek rodzinny w kwocie (...) zł miesięcznie i świadczenie wychowawcze w kwocie (...) zł miesięcznie. Zdaniem matki małoletniej powódki dochodzona pozwem kwota alimentów nie jest wygórowana – odpowiada usprawiedliwionym potrzebom dziecka, jak też odpowiada możliwością zarobkowych pozwanego.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał powództwo w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego H. D. do kwoty po 500 zł miesięcznie od daty wydania wyroku w niniejszym procesie. Zdaniem pozwanego Y. C. znacznie zawyżyła koszt zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki o wydatki na przedszkole – do którego małoletnia w zasadzie nie uczęszcza, o koszty leczenia pediatrycznego, które nie jest tak częste jak to opisano w pozwie i mogłoby być finansowane w ramach NFZ, o zbyt wygórowane wydatki na odzież i obuwie. Zdaniem K. D. nieprawdziwe są też twierdzenia matki małoletniej powódki, by nie utrzymywał kontaktów z córką lub nie chciał uczestniczyć w kontaktach z nią – w jego ocenie Y. C. utrudnia mu kontakt z córką, więc w toku jest postępowanie o ustalenie jego kontaktów z małoletnią. K. D. wskazał, że jest obecnie osobą bezrobotną, obecnie posiada jedynie uprawnienia do prowadzenia pojazdów kategorii (...) i (...), gdyż pozostałe mu wygasły. Pozwany wskazał, że stan jego zdrowia – schorzenia (...) i (...) - utrudniają mu bardzo znalezienie pracy, wykluczają pracę w charakterze kierowcy. W zakresie swych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwany wskazał, że dotychczas zarabiał najniższą krajową i na lepiej płatną pracę w przyszłości trudno mu liczyć; najprawdopodobniej musiałby wydawać znaczne kwoty na dojazdy do pracy, wskazał że jest zadłużony na kwotę ok. 30 tysięcy złotych; że zmuszony był sprzedać samochód, by mieć na utrzymanie własne i alimenty dla małoletniej córki. Za nieprawdziwe pozwany wskazał twierdzenia matki małoletniej powódki, by nie dokładał się do utrzymania córki poza płaceniem alimentów, gdyż kupował jej prezenty i słodycze, a nieraz dawał matce do ręki dodatkowe pieniądze w wysokości 100 – 150 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że zarobki Y. C. są na wyższym niż deklarowany poziomie i wystarczy, że będzie w ramach wykonywanych przez siebie prac sprzątała kilka razy w miesiącu, raz w tygodniu, by zarabiać miesięcznie minimum 2000 zł.

Pozwany wniósł także, by zmienić termin płatności alimentów na 15- ty dzień każdego miesiąca, albowiem w dotychczasowej pracy miał problemy z terminową wypłatą wynagrodzenia.

Podczas rozprawy w dniu 19 kwietnia 2023r. strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił co następuje :

Małoletnia H. D. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku pozamałżeńskiego Y. C. i K. D..

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 37 akt/

K. D. i Y. C. zawarli w dniu 3 lipca 2018r. w sprawie (...) przed Sądem Rejonowym w (...) ugodę na mocy której K. D. zobowiązał się płacić alimenty na rzecz małoletniej H. D. w kwocie po 450 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka Y. C., poczynając od dnia 3.07.2018r. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat.

/dowód: część protokołu rozprawy – k. 47 akt (...) SR w (...)/

Wówczas małoletnia H. D. miała (...). Małoletnia urodziła się jako wcześniak i pozostawała pod opieką poradni patologii noworodka w T.; miała (...) i przyjmowała (...); miała skierowanie na rehabilitację w związku z (...) w (...); miała problemy z (...) i musiała przyjmować specjalistyczne mleko. Y. C. przeznaczała 270 zł na mleko, 150 zł na pampersy, 150 zł na krople na kolkę, 30 zł tygodniowo na probiotyk. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej jej matka oceniła na ponad 1000 zł.

Y. C. zajmowała się córką – przed urodzeniem dziecka sprzątała apartamenty, za co otrzymywała 50 zł za jeden dzień oraz sprzątała siłownię za co otrzymywała 100 zł za przepracowane godziny. Prace wykonywała bez umów. Od czasu urodzenia dziecka otrzymywała (...) zł miesięcznie, przez okres jednego roku.

Matka małoletniej powódki razem z córką mieszkała u swojej matki z którą prowadziła wspólne gospodarstwo domowe. Matka Y. C. pracowała wówczas jako opiekunka osób starszych – dwa miesiące przebywała w Polsce, a dwa za granicą; zarabiała (...). Na opłaty związane z mieszkaniem składały się: czynsz – 670 zł, woda – 120 zł, prąd – 450 zł co dwa miesiące. Y. C. dokładała matce 350 zł miesięcznie do opłat.

Pozwany K. D. mieszkał z rodzicami w ich mieszkaniu i nie pracował – szukał pracy, zarejestrowany był w Urzędzie Pracy w A. bez prawa do zasiłku. Wcześniej zatrudniony był do listopada 2017r., gdzie pracował przez okres 3 miesięcy, na okresie próbnym w jednostce wojskowej, jako kierowca z wynagrodzeniem w wysokości (...) zł miesięcznie; po okresie próbnym pozwanemu nie przedłużono umowy. W okresie kiedy pracował to dokładał się rodzicom do opłat związanych z mieszkaniem w wysokości 350 zł. Podejmował prace dorywcze, pomagał siostrze w gospodarstwie w lekkich pracach rolnych.

K. D. miał problemy z (...), podejrzenie (...), (...) i (...). Znajdował się pod opieką (...) i (...), oczekiwał na wizytę u (...). Przyjmował leki na (...), których koszt wynosił 60 zł miesięcznie.

/dowód: akta (...) SR w (...)/

Obecnie małoletnia H. D. ma (...) lat i do przedszkola uczęszczała we wrześniu 2022r. – na 22 dni robocze była obecna tylko 3 dni, w październiku 2022r. na 21 dni robocze obecna była 0 dni. Za miesiąc wrzesień i październik 2022r. matka małoletniej uiściła opłatę za czesne i wyżywienie, a w dniu 31 października 2022r. złożyła na piśmie rezygnację z miejsca w przedszkolu. Obecnie małoletnia nie uczęszcza do przedszkola; od września 2023r. małoletnia rozpocznie naukę w zerówce.

Małoletnia jest dzieckiem zdrowym, zdarzają się jej przeziębienia raz na dwa miesiące, wówczas często korzysta z prywatnych wizyt lekarskich ze względu na długie terminy oczekiwania w przychodni publicznej. W przyszłym roku ma mieć operację usunięcia (...) – u chirurga małoletnia była na prywatnej wizycie – koszt jednej wizyty wyniósł 170 zł, zabieg ma mieć wykonany w ramach NFZ. Małoletnia uczęszcza na odpłatne wizyty do (...) w C., ma mieć wykonanie (...), którego koszt wynosi 20 zł przez 5 tygodni raz w tygodniu, prześwietlenie (...)kosztuje 20 zł.

Na leki dla małoletniej jej matka przeznacza ok. 30-50 zł miesięcznie, na wyżywienie ok. 1000 zł miesięcznie, na środki kosmetyczne i higieniczne 50 zł miesięcznie, na odzież ok. 150-200 zł miesięcznie, obuwie kupuje w zależności od potrzeb, na rozrywkę 100 zł miesięcznie.

Małoletnia posiada swój telefon, na którym korzysta z internetu.

Y. C. wraz z córką mieszka ze swoją matką; mieszkanie stanowi własność matki Y. C.. Na koszty związane z mieszkaniem składają się: czynsz – 920 zł miesięcznie, prąd – 220-260 zł co dwa miesiące, telefon – 100-120 zł miesięcznie, telewizja i internet – 100 zł miesięcznie, woda – 100 zł co dwa miesiące.

Matka Y. C. pracuje za granicą, na kótkich zleceniach, np. na 10 dni, miesiąc. W okresie kiedy jej matka pracuje to dzielą się kosztami związanymi z mieszkaniem po połowie, w okresie kiedy nie pracuje – koszty mieszkania ponosi Y. C..

Od stycznia br. Y. C. pracuje na cały etat, na podstawie umowy zlecenie, jako kierowca taksówki. Jej wynagrodzenie uzależnione jest od ilości przepracowanych godzin i wynosi od (...) do (...)zł. W trakcie wykonywania przez Y. C. pracy, małoletnią zajmuje się babcia lub ojciec dziecka. Matka małoletniej powódki użytkuje samochód firmowy, z którego może korzystać także na własne potrzeby, koszty paliwa ponosi samodzielnie.

Na swoje wyżywienie Y. C. przeznaczają 300-350 zł miesięcznie.

Y. C. otrzymuje na małoletnią H. D. świadczenie wychowawcze (...) oraz zasiłek rodzinny w wysokości (...) zł miesięcznie.

/dowody: faktury i paragony – k. 8-10, 25-36,

- potwierdzenia transakcji – k. 11-24,

- dokumentacja medyczna – k. 56-60v, 83,

- pismo dyrektora przedszkola – k. 64,

- zeznania Y. C. – k. 86-87/

K. D. ma obecnie (...) lat i od dnia 29 grudnia 2022r. zarejestrowany jest w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Poprzednio pracował w T. w (...) przy monitoringu w firmie (...), na podstawie umowy na czas określony. Jego dolegliwości zdrowotne nie pozwalały mu na kontynuowanie tej pracy – obecnie poszukuje pracy, która pozwoli mu normalnie pracować i funkcjonować. Z zawodu pozwany jest mechanikiem samochodowym, ale obecnie nie ma predyspozycji aby ten zawód wykonywać.

W 2022r. dochód pozwanego wyniósł łącznie (...) zł.

Pozwany leczy się (...) na (...)i (...) w związku z problemami z (...) i układem (...). W związku z długim czasem oczekiwania na terminy wizyt w ramach NFZ, część wizyt odbywa prywatnie, a część na fundusz zdrowia.

Mieszka razem z rodzicami w miejscowości W. – koszty związane z domem dzielą na trzy osoby. Łączne koszty związane z utrzymaniem domu wynoszą ok. 1000 zł, ekogroszek - w okresie grzewczym 2500-3000 zł

Dom jest jednorodzinny i stanowi własność rodziców pozwanego, którzy w przeszłości prowadzili gospodarstwo, a obecnie przebywają na emeryturze i z tego tytułu otrzymują po 1200 zł miesięcznie.

Na swoje wyżywienie pozwany przeznaczają ok. 500 zł miesięcznie, na odzież 150-200 zł miesięcznie, na doładowanie do telefonu 30-50 zł miesięcznie.

Pozwany posiada działkę mieszkaniową położoną w miejscowości W. o powierzchni (...), którą otrzymał od rodziców – utrzymanie działki wynosi 1000-1500 zł rocznie, w tym kwota podatku 550 zł. Szacunkowa wartość nieruchomości wynosi 50 tysięcy złotych. Dom w którym obecnie mieszka pozwany, jego rodzice planują przepisać po śmierci na siostrę pozwanego.

Pozwany korzysta z samochodu rodziców, który opłaca i utrzymuje za ok. 150 zł miesięcznie, dodatkowo kupuje paliwo. Pozwany posiada uprawnienia kategorii (...), w przeszłości posiadał także uprawnienia na samochody ciężarowe, które obecnie są nieważne – aby je odnowić pozwany musiałby ponieść duże koszty.

Pozwany spłaca pożyczkę rodzinną w kwocie 30 tysięcy złotych. Obecnie utrzymuje się z oszczędności uzyskanych ze sprzedaży samochodu, który sprzedał na początku bieżącego roku za kwotę ponad 20 tysięcy złotych.

K. D. spotyka się z córką co dwa tygodnie w weekendy.

/dowody: dokumentacja medyczna – k. 61-63,

decyzja Starosty (...) – k. 65,

decyzja Wójta Gminy A. – k. 66,

faktury – k. 66v-67v,

zeznanie PIT-37 za 2020r. – k. 68-73v,

potwierdzenia transakcji – k. 71-73,

zeznania K. D. – k. 87-88/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono na zeznań stron procesu, które uznano w dużej części za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny na podstawie zebranego i powyżej ocenionego materiału dowodowego Sąd uznał, że powództwo małoletniej H. D. zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. wskazuje przy tym, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie natomiast z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Małoletnia powódka powinna mieć zaspokojone usprawiedliwione potrzeby, czyli takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jej wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceni, itp. Katalog owych potrzeb jest sprawą indywidualną. W przypadku obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci zakres wzajemnych uprawnień i obowiązków alimentacyjnych wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez te osoby potrzeb ekonomicznych, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej. Usprawiedliwione potrzeby ich dzieci nie mogą być określane na poziomie elementarnym, lecz takim, jaki odpowiada stopie życiowej rodziców. Usprawiedliwione potrzeby dotyczą środków utrzymania i wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny. Ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie, itp. Zaspokojenie potrzeb dziecka w zakresie wychowania następuje przez zapewnienie mu nie tylko środków materialnych, lecz także troski o jego rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie go do samodzielnego życia w społeczeństwie. Z art. 128 k.r.o. płynie dyrektywa, by realizować zaspokajanie potrzeb w zakresie wychowania adekwatnie do wieku dziecka, zdrowia, jego uzdolnień, rodzaju szkoły i profilu klasy, do której uczęszcza, itp., a zatem dostarczyć mu tego wszystkiego, co jest potrzebne do jego fizycznego i umysłowego rozwoju, a więc zapewnienie pielęgnacji i pieczy, odpowiedniego wykształcenia, przygotowania do życia w społeczeństwie, rozwijania zainteresowań kulturalnych i uzdolnień. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać

pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54). Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W sprawie nie ulegało wątpliwości, że małoletnia powódka nie ma majątku, który przynosiłby dochód przeznaczony na jej utrzymanie. A zatem obowiązek utrzymania małoletniej H. D. spoczywa na jej rodzicach, z uwzględnieniem ich możliwości zarobkowych. Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletniej córki w postaci: zakupu wyżywienia, ubioru, leków, części opłat mieszkaniowych za mieszkania, w którym przebywa oraz innych wydatków niezbędnych do jej prawidłowego rozwoju i wychowania.

Ponadto, jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965r. (I CZ 135/64, niepublikowanym, zawartym w bazie orzeczeń SIP LEX pod numerem 5811) dłuższy upływ czasu, a przez to i wzrost potrzeb dziecka wynikający z jego starszego wieku, stwarza podstawę do podwyższenia alimentów. Małoletnia powódka ma obecnie (...) lat i nie uczęszcza do przedszkola, we wrześniu br. pójdzie do (...).

Potrzeby małoletniej powódki nie są obecnie zaspokajane bieżącymi alimentami ze strony pozwanego K. D.. Jednak biorąc pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniej H. D. oraz zakres możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd uznał, iż kwota po 800 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej będzie adekwatna do jej usprawiedliwionych potrzeb oraz możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego.

W dacie pierwotnego ustalania wysokości renty alimentacyjnego pozwanego na rzecz jego małoletniej córki, pozwany także był osobą bezrobotną i mieszkał u rodziców. W związku z zamieszkiwaniem pozwanego u rodziców uzasadnionym jest aby pozwany dokładał się do kosztów eksploatacyjnych domu, jednakże to na rodzicach pozwanego spoczywa obowiązek uiszczania stałych kosztów związanych z domem, jak chociażby podatek od nieruchomości.

Możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego wcale nie są na najniższym poziomie. K. D. ma (...) lat, jest w sile wieku. Pozwanemu dokuczają problemy zdrowotne, w tym problemy (...), które jednak nie dyskwalifikują pozwanego z rynku pracy. Obecnie pozwany nie posiada pracy, zarejestrowany jest jako osoba bezrobotna, jednakże w obecnych czasach rynek pracy jest szeroki, znalezienie pracy, chociażby z wynagrodzeniem w wysokości minimalnego wynagrodzenia krajowego nie powinno dla pozwanego stanowić wyzwania przy dołożeniu przez niego do tego należytych starań.

O możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego świadczy także posiadana przez niego działka mieszkaniowa położoną w miejscowości W. o powierzchni (...), którą pozwany otrzymał od rodziców, a której wartość szacunkowa wynosi 50 tysięcy złotych. Pozwany nie wykorzystuje tej nieruchomości w żaden sposób, ponosi tylko koszty jej utrzymania. Obecnie pozwany ma gdzie mieszkać, więc w ocenie Sądu nie ma także przeciwskażeń aby pozwany spieniężył daną nieruchomość.

Przez większość czasu małoletnią zajmuje się jej matka, która dba o rozwój dziecka - to na matce dziecka spoczywa ciężar w postaci osobistych starań o wychowanie małoletniej. W ocenie Sądu to Y. C. w większym zakresie niż pozwany zajmuje się małoletnią córką, otacza ją opieką i zajmuje się jej sprawami, w tym procesem leczenia, kształcenia, rozwoju, a zatem pewną, bez porównania większą od pozwanego, część swojego obowiązku alimentacyjnego realizuje poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniej. Sąd wziął również pod uwagę, iż małoletnia powódka raz na dwa tygodnie, w weekend, realizuje kontakty z ojcem, wówczas K. D. ponosi koszty utrzymania córki, niemniej jego wkład osobistych starań w utrzymanie i wychowanie małoletniej jest niewspółmiernie mniejszy niż Y. C..

Nie można nie uwzględnić otrzymywania przez matkę małoletniej powódki świadczenia wychowawczego, tzw. 500+. Wprawdzie zgodnie z art. 135 § 3 pkt 3 k.r.o. świadczenie to nie ma wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego, to jednak podkreślenia wymaga, że dotyczy to tylko usprawiedliwionych kosztów utrzymania uprawnionego. Innymi

słowy, świadczenie to nie może zastępować alimentacji przez zobowiązanego w zakresie zaspokojenia potrzeb usprawiedliwionych. Może jednak - a w świetle celowości jego wprowadzenia nawet powinno - stanowić źródło finansowania wydatków dodatkowych, służących utrzymaniu dziecka. Gdyby finansować wszystkie potrzeby dziecka tylko obowiązkiem alimentacyjnym każdego z rodziców, to świadczenie 500+ w zakresie potrzeb dziecka nie miałoby być na co przeznaczone, bo byłyby one w całości zaspokajane przez obowiązek alimentacyjny (wówczas świadczenie to byłoby dochodem rodzica), co byłoby sprzeczne z celem jego wprowadzenia.

Tym samym, deklarowane przez stronę powodową wydatki na rozrywkę, hobby, zajęcia dodatkowe małoletniej H. powinny być w części pokrywane ze świadczenia 500+, ponieważ w innym przypadku świadczenie to służyłoby jedynie poprawie sytuacji finansowej matki małoletniej, co byłoby oczywiście sprzeczne z celem jego wprowadzenia (tak też Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie VIII Ca 187/21).

Możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego K. D. – w ocenie Sądu zapewniają mu możliwość alimentacji małoletniej powódki w większym zakresie niż czynił to obecnie. Zdaniem Sądu kwota podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej córki w zakresie obecnie zasądzonych alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie - leży jak najbardziej w zakresie jego możliwości zarobkowych.

Sąd zmienił dzień płatności renty alimentacyjnej uiszczanej przez pozwanego na rzecz małoletniej H. z dnia 10-ego każdego miesiąca na dzień 15-ego każdego miesiąca, biorąc pod uwagę żądanie pozwanego i to, że w przeszłości pozwany nie zawsze otrzymywał wynagrodzenie za pracę do dnia płatności renty alimentacyjnej, w związku z czym nie mógł terminowo realizować swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej powódki.

Sąd oddalił powództwo ponad kwotę ponad 800 zł, bowiem uznał, że wyższa ich kwota nie leży w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Z wynagrodzenia w wysokości najniższej minimalnej krajowej pozwany musi utrzymać także siebie, a przy tym nie popaść w niedostatek. W ocenie Sądu zasądzona od pozwanego kwota alimentów oraz alimentacja małoletniej powódki przez Y. C. pozwoli na zaspokojenie większości usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Matka małoletniej powódki również ma możliwości zarobkowe, zatem i ona winna w większym zakresie czynić starania o finansowe zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb córki. Sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwala na pokrycie kosztów własnego utrzymania i zaspokajanie części usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powódki.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji.

W pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne, orzekając jak w punkcie II sentencji.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku.